

Arrest

nr. 61 580 van 16 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat B. SOENEN, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 30 september 2010, verklaart er zich op 4 oktober 2010 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 21 februari 2011, verstuurd op 22 februari 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"Volgens uw verklaringen bent u een Rom uit Urosevac, Kosovo. U bezit de Kosovaarse nationaliteit. Sinds uw veertiende (volgens uw geboorteakte bent u geboren in 1966) bent u traditioneel gehuwd met Hajrizi Sami (O.V. 6.705.197) met wie u sindsdien steeds samenwoonde. Sinds uw huwelijk woonde u in Podujevë. Tijdens de oorlog in Kosovo werd u verkracht door Serviërs en Albanezen en werd er gedreigd om bommen te gooien. U hoorde in die periode tevens van een vrouw dat uw ouders om het leven waren gekomen. U weet niet in welke omstandigheden dit is gebeurd. U vluchtte tijdens deze oorlog naar Krusevac in Servië. Daar werd u veelvuldig geslagen door Serviërs in militair uniform die

ook bij jullie thuis binnenvielen. Serviërs zeiden u ook het land verlaten. Aangifte doen van deze feiten bij de politie bracht geen soelaas. Verder verklaarde u dat uw kinderen niet toegelaten werden op school in Krusevac en dat uw partner ziek is. Hij heeft hartproblemen en lijdt aan diabetes. Uw partner werd voor deze problemen één week opgenomen in het ziekenhuis in Krusevac. Persoonlijk heeft u nek- en hoofdpijn. Uiteindelijk verliet u Krusevac, richting België waar u twee dagen later aankwam en meteen op 4 oktober 2010 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw Servische geboorteakte en die van uw kinderen.”

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- er kan niet worden vastgesteld waar verzoekster sinds het uitbreken van de oorlog in Kosovo in 1999 heeft verbleven. Verzoekster en haar echtgenoot legden immers tegenstrijdige verklaringen af over hun opeenvolgende verblijfplaatsen sinds de oorlog in Kosovo. Ook over de problemen die geleid hebben tot hun vertrek naar België legden ze tegenstrijdige verklaringen af. Bijgevolg kan er aan verzoeksters vluchtmotieven geen enkel geloof worden gehecht.
- de door verzoekster aangehaalde problemen in Kosovo stroken niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als haar echtgenoot.

2.2. De Raad heeft in zijn arrest nr. 61 579 van 16 mei 2011 aan verzoeksters echtgenoot de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

“2.1. Verzoeker vraagt vooreerst om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de commissaris-generaal zodat die bijkomend onderzoek kan doen naar zijn nationaliteit en naar die van zijn echtgenote. Volgens verzoeker stelt zich immers de vraag of hij de Kosovaarse dan wel de Servische nationaliteit heeft en heeft de commissaris-generaal dit niet onderzocht.

Verder vraagt verzoeker om hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Hij verwijst daarvoor naar rapporten van mensenrechtenorganisaties die volgens hem gewag maken van aanhoudende en ernstige discriminatie en vervolging in zowel Kosovo als Servië.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker niet duidelijk maakt welke nationaliteit hij en zijn echtgenote hebben en waar ze van 2004 tot 2010 verbleven hebben. Tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verzoeker verklaard dat hij en zijn echtgenote de Kosovaarse nationaliteit hebben (vragenlijst, vragen 6 en 15). In zijn verzoekschrift stelt verzoeker echter dat het niet duidelijk is welke nationaliteit ze hebben en dat ze misschien de Servische nationaliteit hebben. Daarnaast heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing reeds terecht gesteld dat verzoeker en zijn echtgenote tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over waar ze de laatste jaren voor hun komst naar België verbleven hebben. Verzoeker betwist deze vaststelling niet. Verzoeker verschaft dus geen duidelijkheid over zijn nationaliteit en legt ongeloofwaardige verklaringen af over zijn verblijf waardoor de nood aan internationale bescherming niet kan worden ingeschat. Op een asielzoeker rust nochtans de plicht om de waarheid vertellen en om de asielinstanties van het onthaalland zo goed mogelijk te helpen om het feitenrelaas vast te stellen en zo gedetailleerd mogelijk alle nodige informatie te verstrekken over zichzelf en over zijn asielmotieven (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). De onmogelijkheid om de eventuele nood aan bescherming in hoofde van verzoekers te beoordelen, is derhalve toe te schrijven aan het doen en (na)laten van verzoekers zelf. Verzoekers verhinderen zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot hun profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een

terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2.3. Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij moet vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER